

Imaórák

23.

Áraszd ránk Lelkedet, Urunk!

2022. július

...Ha szívünket a Lélek át nem hatja,
Hervadt virág csak minden ünnepünk,
Hiába volt a szent karácsony napja,
A húsvét fénye föllángolt - s letűnt.
Az Úr csak egyszer járt itt lenn a földön,
Értünk csak egyszer halt kereszthalált,
De kell, hogy pünkösöd újra s újra jöjjön,
Mert életet csak Isten Lelke ad.

Ismeretlen szerző: Pünkösöd

Ajánlás:

Pünkösdkor ünnepeljük a Szentlélek kiáradását, Egyházunk születését. Amikor Istenre gondolunk, ez a kiáradó, mindent betöltő és éltető Lélek talán ritkábban jut eszünkbe. Júniusi imaórákon gondolkodjunk a Harmadik Isteni Személyről, szerepéről és működéséről világunkban, Egyházunkban és személyes életünkben. Kérjük megvilágosító kegyelmét és minden ajándékát, hogy vezetésével eljuthassunk a Szentháromság szeretetközösségébe.

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

A Szentlélek valósága a legnehezebben felfogható, érthető - a keresztények életében is. Az Atya és a Fiú emberi kategóriák is, való életünkben is megvannak az analógiák, de a lélek, a lelkünk már misztérium, csak közvetett tapasztalatunk van róla. A Szentlelket ugyanígy csak hitünkkel tudjuk megközelíteni.

Ha érdeklődve figyeljük a minket körülvevő világot, saját életünket és „működésünket”, valami mögöttes, fölöttünk álló rendező elvet azért mindenki felfedezhet. Persze, a titkot csak kerülgetjük, mint Szent Ágoston:

Ágoston egyszer a tengerparton sétált és a Szentháromság titkán elmélkedett. Egyszer csak észreveszi, hogy egy apró gyerek kagylóval a tenger vizét egy gödröcskébe iparkodik átmeríteni. Megkérdezte tőle, mit művel? A kislány bátran megfelelt: látod, a tenger vizét akarom ide átönteni. Gondolod, hogy ez sikerül? – kérdezte a püspök. Miért ne hinném – válaszolt komolyan a fiúcska, aki Isten angyala volt – te is hiszed, hogy felelni tudsz arra, amire még senki sem tudott. Sokkal könnyebb nekem a tenger vizét e lyukba merítenem, mint az embernek Isten lényét (a Szentháromság titkát) kifürkészni.

Júniusi imaóránkon a Szentlélek titkát fürkésztük...

Az imaóra meghallgatható honlapunkon a Média/Imaórák menüben, ill. a Mária Rádió archívumában az Imaórák között:

2022.06.17. - 23:20

2022. július

Júniusban a plébánia udvarán találkoztunk, hogy együtt gondolkodjunk a Szentlélekről, jelenlétéről és működéséről. László atya mondott rövid bevezetőt imádságos együttlétünk elején:

Nem olyan régen ünnepeltük pünkösöd napját, amikor is arra emlékeztünk, hogy a Szentlélek leszállt az apostolokra. Leszállt rájuk azért, hogy megerősítse őket. Azért jött, hogy új hitet adjon nekik. Olyan hitet, amelyet az apostolok már képesek lesznek élni, és képesek lesznek megvallani.

Ilyenkor sok helyen bér málkozás szokott lenni. Visszagondolunk saját bér málkozásunkra, amikor a mi lelkünkbe is eljött a Szentlélek, és bennünket is megerősített, hogy a hitüket mindig megvalljuk, és a hitünk szerint tudjuk élni hétköznapjainkat.

Mai imaórákon gondolkodjunk el tehát egy kicsit a Szentlélekről, ajándékairól, gyümölcseiről.

Amikor Istenről gondolkodunk, kapcsolatot keresünk vele-hozzá, leginkább a Teremtő Atyára asszociálunk, vagy az emberek közt megjelent Fiára, Jézusra. Pedig ismerjük a Szentháromság fogalmát, tudjuk, hogy van egy harmadik isteni személy, akit Szentlélek néven emlegetünk.

A teremtés és megváltás művét emberi világunkban és személyes életünkben is a Lélek teljesíti be. Segítségével – a tőle kapott ajándékok által értjük meg Istent, az Ő szeretetét irányunkban. Nagyon fontos szerepet tölt be tehát hitünk alakulása, alakítása szempontjából, földi és örök életünk folyamán.

A Szentlélek ajándékait ismerjük, mindjárt soroljuk/kérjük is a közös imánkban. Ha élünk ezekkel az ajándékokkal – melyeket minden embernek felkínál – már itt a földön részesedhetünk az isteni életben – ami teljessé majd odaát válik. Kérjük hát bizalommal a Szentlélek ajándékait, közös imánkkal, majd énekünkkel:

Bölcsesség Lelke, segíts minket abban, hogy jobban szeressük a mennyei dolgokat a földieknél, a lelkieket a testieknél! Értelem Lelke, értesd meg velünk hitünk titkait! Jótanács Lelke, segíts döntéseinkben! Erősség Lelke, segíts legyőzni félelmeinket és gyengeségeinket, és segíts az erények gyakorlásában! Tudomány Lelke, taníts minket az igazságra! Jámborság Lelke, add, hogy gyermeki szívvel, bizalommal közeledjünk Atyánkhoz! Az Úr félelmének Lelke, add, hogy elutasítsuk mindazt, ami kárhozatra juttatna minket, és segíts, hogy állandóan törekedjünk az üdvösségre! Ámen.

Refr: Szentlélek, úgy kérünk, szállj le ránk, töltsd el a szívünk, életünk, hogy béke és áldás szálljon ránk, küldd el a Lelked, úgy kérünk, Istenünk.

***Kegyelleddel táplálsz, Istenünk,
hozzád emeljük most mindnyájan a szívünk,
reménységünk Belőled fakad,
hogyha szívünk-lelkünk mindentől szabad.*** **Refr.**

***Ajándékul Lelked küldted el,
hogy ne önmagunknak, hanem annak éljünk,
aki értünk életét adta.
Mi is átadjuk most szívünk, mindenünk.*** **Refr.**

Egy internetről vett homília részlet így elmélkedik a Szentlélekről:

„Megadja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Lk 11,13). Krisztus egyszer és mindenkorra történt megváltását a Szentlélek valósítja meg az egyes emberek lelkében. Az Ő műve, hogy kiossa a Krisztus által megszerzett kegyelmet, megsemmisítse a lélekben a bűnt, felékesítse azt a megszentelő kegyelemmel, megadja neki az új istengyermeki életet, a maga templomává avasson minket. Hiába volna a Krisztus tanítása, ha nem értenénk azt, vagy helytelenül értelmeznénk. Hiába volna Krisztus példája, ha nem ébredne bennük készség és erő, hogy kövessük az Ő példáját. Hiába volna az örök élet ígérete, ha a Lélek nem irányítaná feléje akaratunkat és törekvéseinket. Ahogy egyik hittudós szemléletesen kifejezte, a Szentlélek nélkül a feltámadás csak egy ígéret lenne, amely sohasem teljeseedik be.

Én úgy gondolom, mindannyian birkózunk a Szentlélek fogalmával, értelmezésével, elhelyezésével életünkben. Csermely Péter újságíró, publicista is így van ezzel...

A Szentlélek a hitbéli élmények egyik legnehezebben leírható fogalma, ami mindent betöltő, minden érintettet megrázó, átmosó, elragadó szélvihar, víz, mozgás, áramlás formájában jelenik meg a leírásokban. A Szentlélekkel való betöltekezés mindig szeretetteljes, kiteljesítő, az elszigetelt egyént a világ szeretetben létező egységére rádöbentő, abban őt részesítő élmény.

Isten fogalmához szervesen hozzátartozik a teremtő, a mindenható jelző. A Szentlélek nem teremt, nem „cselekszik”, hanem betölt, így a létezés legáltalánosabb, legegyszerűsebb fogalma. A Szentlélek létezése nyilvánvalóbbá válhat bizonyos alkalmakkor, de mindvégig jelen van.

Pünkösöd nemcsak a tavasz, nemcsak a termékenység, hanem egy magasabb Lélekkel való közös betöltekezésnek, és ezáltal az együttesen látóvá és szólóvá válásnak is az ünnepe. Az Apostolok cselekedeteiben így olvasunk erről az eseményről, ami azután a tanítványokat egy egészen új vágányra állította: „*Amikor pedig eljött pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétozlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szent Szellemmel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy ahogy a Szellem adta nekik, hogy szóljanak.*

A Szentlélek észlelése századunkban nem könnyű. Az információk felgyorsult zuhataga, az embertömeg immunissá tett bennünket. Jobbára elveszítettük azt a fajta érzelmi mélységet, intenzitásélményt, amely évszázadokkal ezelőtt eleinknek még mindennapi természetesség volt. „Látomásdermedtségnek” hívhatjuk ezt az állapotot. Befogadásképtelenné váltunk, így a Szentlélek befogadó közeget igénylő különös erejű látogatására nagyon kevésé számíthatunk. *Csermely Péter*

A Lélek kiáradását, az Egyház születését ünnepeltük pünkösdkor. Idézzük fel a történeteket, és próbáljuk meg értelmezni is – két rövid verssel:

Dömötör Ilona: Mennyei szélzúgás

Őskezdet óta jár földünk felett
„sebesen zúgó szélnek zendülése”,
örök, tisztító, égi lehelet.

Kastélyok s viskók közt megy zúgva át,
megzörgeti a bűnök lakhelyének
hazugságfüggöny-fedte ablakát.

Alant terjengő füstöt szerteúz,
s haldokló, hamvas oltári parázson
színarany fényű lángra kap a tűz.

Az érkezése, útja mély titok.
De szól: „Sas-szárnyam tollain emelve
az égbe jutnak halk imáitok.”

Száll, zendül, zúg és nem pihenhet el,
míg minden juhot amaz egy akolba
az egy Pásztorhoz össze nem terel.

Ismeretlen szerző: Pünkösöd

A pünkösöd jó - de meg nem érti titkát
A szív, amelyben még az Úr nem él;
Itt a tavasz, - bimbófejük kinyitják
A kis virágok, zöldül a levél;
Mit ér, ha a természet újra éled,
A föld örül, madárka énekel,
De a szívünkben még az égi Lélek
Élet tavaszát nem költhette fel?

Ha szívünket a Lélek át nem hatja,
Hervadt virág csak minden ünnepünk,
Hiába volt a szent karácsony napja,
A húsvét fénye föllángolt - s letűnt.
Az Úr csak egyszer járt itt lenn a földön,
Értünk csak egyszer halt kereszthalált,
De kell, hogy pünkösöd újra s újra jöjjön,
Mert életet csak Isten Lelke ad.

Közös imánkkal tudatosítsuk magunkban az elhangzottakat:

Urunk, Jézus! Az általad elküldött Szentlélek bennünk él, köztük lakik, még akkor is, ha jelenlétére, megszentelő tevékenységére olykor nem figyelünk oda. Segíts minket, hogy ráhagyatkozzunk és engedjük, hogy átalakítson minket! Ne engedd, hogy fékezzük a Szentlélek lendületét, hanem segíts abban, hogy hallgassunk sugallataira, csendes útmutatásaira, figyelmeztetéseire és ösztönzéseire! Ébressze fel bennünk az örök élet utáni vágyat! Ámen.

Ezen imánk gondolatait fejtegeti Gál Ferenc atya – a teológus szem- szögéből:

Szellem és lélek

A kereszténység a maga történeti létét az első pünkösödhöz vezeti vissza. Ahhoz a naphoz, amelyen az érzékelhető természetfölötti jeleket Krisztus apostola így értelmezte: Teljesedett az ószövetségi jövendölés, amely ígérte, hogy Isten az üdvösség történetének, illetve a megváltásnak befejezéséként „kiárasztja Lelkét minden emberre” (ApCsel 2, 16; Jo 3, 1). Az apostolok ennek a Léleknek a világhoz való felismerték Krisztus misztériumát, és erejétől indítva tanúskodtak mellette.

Az egyház azóta is abban a hitben él, hogy az Isten Lelke jelen van benne. Az Apostolok Cselekedeteinek minden lapja arra utal, hogy a Léleknek ez az eleven hatása tapasztalhatóvá vált az Egyházban, s maga az Egyház úgy indult el útjára, mint Isten akaratának, rendelkezésének végső jele. Azt jelképezte, hogy a Krisztus által megszerzett üdvösség itt van, és Isten maga ajánlja fel az embereknek. De az Egyház nem mozdulatlan jel, nem valami útjelző tábla lett, hanem eleven szervezet, és arra van hivatva, hogy tanításával s életével megvalósítsa a Krisztus által megkívánt tanúskodást a föld határáig és az idők végezetéig.

Napjainkban a kereszténységben újra előtérbe lépett a Szentlélekről való beszéd. Sőt nemcsak a beszéd, hanem a Szentlélek jelenlétének, erejének, működésének a hitbeli megtapasztalása, illetve a megtapasztalás keresése. Mindenütt hangoztatják, hogy a vallásosság akkor személyes, ha élményszerű. Ezért mind a hívők, mind a teológia szívesen nyúlnak vissza ahhoz a kezdethez, az apostoli ígíretettséghez, amelyben az ihletettséget, a kezdeményezést és a természetfölöttiséget a Szentléleknek tulajdonították.

Korunkban a Szentlélekről szóló beszéd úgy jelentkezett, mint újdonság, mint nagy felfedezés. Pedig Krisztus úgy küldte el őt az Atyától, hogy „örökre az Egyházzal maradjon” (Jn 14, 16). Ő lett az Egyház számára az Igazság Lelke és a Vigasztaló, ő lett a kegyelem és a hatalom forrása; nélküle tehát az Egyház nem állhatott volna fenn. Pál apostol kereken kijelentette, hogy a Lélek ereje nélkül még az az egyszerű hitbeli aktus sem jönne létre, amely megvallja, hogy „Jézus az Úr” (1 Kor 12, 3).

Gál Ferenc

A Szentlélek közvetlen, direkt hatását, működését talán csak kevesek tapasztalhatják meg, de ha figyelünk rá, keressük a nyomait, biztosan mi is rátalálhatunk. De elhatározásunk, szándékunk szükségeltetik, hogy együtt tudjunk működni vezetésével. Újabb két rövid vers a történetről és értelmezéséről:

Túrmezei Erzsébet: Pünkösöd után...

Pünkösdig hallgattak. Vártak. Hallgattak.
Szívükben szunnyadt a húsvéti hír.
Nem mentek vele. Egy helyben maradtak.
Aztán pünkösöd lett, és ütött az óra.
Zendült a szó: Lélek volt és erő.

És háromezren állottak
egyetlen prédikációra.
És egyház született.
Ma is megmozdul ezer és ezer szív
hogyha a szó Lélektől ihletett.
Lélektelen mennyit beszéltünk már mi...
Tanuljunk csendben a Lélekre várni.

Nagy Kornélia: Szentlélek hívása

Nélküled csak könyv a Bibliánk:
Talán szebb, különb, mint sok másik,
De Igévé tüzedtől válik.
Nélküled Jézus ember volt csak
És holtak maradnak a holtak,
De ha tüzed betölthet minket,
Megvilágítja értelmünket,
Látjuk Benne a Fiú- Istent.
Ki értünk odaadott mindent,
S legyőzve halált, bűnt és átkot,
Meváltotta a holt világot,
Hogy aki Megváltónak vallja,
Vele éljen, Ő úgy akarja.
S mi boldog tanúk, valljuk, éljük,
Mert üzenetét már jól értjük...
Jöjj Szentlélek, áradj ki reánk!

Közös énekkel is kérjük a Szentlélek kiáradását:

***Jöjj, Szentlélek Úristen, Áraszd reánk teljesen
Mennyből fényességedet, Mennyből fényességedet.
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, Jöjj, Szentlélek Úristen!***

***Jöjj el, árvák gyámola, Jöjj el, szívünk orvosa,
Oszd ki égi kincsedet, Oszd ki égi kincsedet.
Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, Jöjj, Szentlélek Úristen.***

Életünkben keressük az Istennel a kapcsolatot. A tanítványok is kérték Jézust: „mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég lesz nekünk”. Általában nem jó helyen keressük Őt...

Márai Sándor: A kutatók

Mindig messze keresik valahol az Istent,
a nagy dolgokban, mintegy távcsővel és nagyítóval,
a csillagok, felhők és végtelenségek között.
De én már tudom,
hogy biztosabban megtalálom Őt
az egészen kis dolgokban,
a véletlenekben, a jelentéktelenségben,
azokban a pillanatokban,
mikor csodálkozva pillantunk fel,
valamit értünk, amit az elébb,
az élet sivatagjai és szakadécai között vándorolva, nem értettünk.
Ez a pillanat, mikor egyszerű és világos lesz valami,
ami az elébb homályos és érthetetlen volt,
ez a pillanat, mikor fölénk hajol Isten.

Hiszek benne?

Néha azt hiszem,
csaknem frivolitás és túlbuzgalom hinni benne.
Több és más Ő annál,
semhogy hitem vagy tagadásom eldöntené kettőnk viszonyát.

Isten folyamatosan jön felénk, szeretettel, még hozzá megelégedett szeretettel közelít. Kettőnk viszonyát – már az Ő részéről – nem befolyásolja tehát a hitünk vagy tagadásunk. Kerülgetjük Őt, keressük Őt, néha lelkesen, néha sután...

Fabiny Tamás: Pertu

„Tessék mondani, tegezhetlek?“,
kérdzte tőlem egy csöpp kisfiú.
Megelégedte magának a bizalmat.
Válaszomat meg sem várva,
megtalálta a megfelelő formát.

Láttam,
biztonságban érzi magát mellettem.
Korábbi félelmét már elfelejtette.
Belekapaszkodott a nadrágszáramba,
tréfából belebújt a papucsomba.

Ilyenek vagyunk mindannyian.
Ott sertepertélünk az Isten közelében,
előbb úgy teszünk,
mintha véletlenül vetődtünk volna oda,
majd egyre természetesebben forgolódunk körülötte,
ám sokáig még nem merjük megszólítani.
De a világért sem tévesztenénk szem elől.

Aztán két marokra fogjuk bátorságunk,
odasomfordálunk hozzá, felnézünk rá,
alig tudjuk leplezni, hogy szívünk kalapál,
nagy levegőt veszünk,
és megszólítjuk.
Büszkék vagyunk arra, hogy tegezhetjük.

Ő pedig talán megértően mosolyog sutaságainkon.

A kisgyerekek összeszedett bátorságával forduljunk most Hozzá, legyen
elnéző sutaságainkkal kapcsolatban, – imádkozzunk:

***Oly nagy vagy Uram, oly távolinak tűnik világod, úgy riaszt fölséged,
oly idegennek látszik gondolataid útja s járása, oly nehéz valód s
kegyelmed felfogása, hordozása, szolgálata!***

***A bölcsesség szent ajándékával tedd ízessé számomra világodat, hozd
közelbe a távolít, otthonivá az idegent, természetessé a természetfölöttit.***

***Ahogy nem kell magunkon erőszakot venni, ha jól ismert, ízletes étel áll
előttünk, ilyen jól ismert, ízes valósággá légy számunkra, Uram!***

***Vedd el szeretetem fáradtságát, áldozatom és helytállásom kikényszerített
voltát, a mindennaposság és szokásosság közönyét, elmém ernyedő
hangulatát, a kötelességszerűség és becsületes helytállás komorságát.***

Add bőséggel, Uram a Bölcsesség Lelkét! Ámen.

„Íme, belül voltál, én pedig kívül és kint kerestelek.” vallja szent Ágoston
gyönyörű imájában. Igen, a teremtett világban is felfedezhetjük Istent, de
legközelebb hozzánk mégiscsak itt belül van.

Dsida Jenő: Templomablak

Kik csak az uccán
jáznak-kelnek
szépséget rajta
nem igen lelnek,
kíváncsi szemmel
rá nem tapadnak:
csak egy karika,
szürke karika,
ólomkarika,
vén templomablak.

Rácsa rozsdás,
kerete málló,
emitt moh lepi,
amott pókháló, -
sütheti napfény,
sötét örökre,
mint világtalan,
bús világtalan,
agg világtalan
húnyt szeme-gödre.

De ki belép
a tág, iromba,
boltozatos,
húvös templomba
s belülről pillant
ablakára,
megdöbben áll,
megkövülten áll,
elbűvölten áll: -
Nézz a csodára! –

Színek zengése!
Fények zúgása!
Mártír mosolya!
Szűz vallomása!
Kék, ami békül,
piros, mi lázad!
Magasba ragad,
a mennybe ragad
lángtűnemény
és tűzkáprázat!

Ó, titkok titka:
a földön ittlent
belülről nézzen
mindenki mindent,
szemet és szívet
és harcot és békét! -
Áldja meg az Úr,
áldja meg az Úr
a belülről látók
fényességét!

Igen, Istent belülről kell keresnünk, szemlélnünk: „áldja meg az Úr a belülről látók fényességét!” Pont ebben a belülről látásban segít nekünk a Szentlélek, felkínálva ajándékait. Éljük hát vele! Azután ha már valamit kapizsgálunk, a hála és szeretet jó érzése tölt el bennünket:

Füle Lajos: Szeretnék énekelni Néked

Szeretnék énekelni Néked,
Uram, nyisd meg ajkamat,
hogy szent legyen mindig az ének,
amely szívemből felfakad.

Hadd zengjem, el, hogy százszor áldott
keresztednél ki megpihen,
hadd zengjem el, hogy megtalált ott
s békére lelt az én szívem.

Szeretném énekelni másnak,
hogy Néked énekelni jó,
hogy életünk bús lázadás csak,
míg el nem ér az égi Szó.

Azt zengeni, a Szót a Szódat,
mely életet adott nekem!
Szeretnék énekelni Rólad
halálig engedelmesen.

Szeretnék énekelni Néked
folyton, ameddig itt leszek,
szeretnék hangot adni, szépet,
mikor lelkemhez ér Kezed.

A Lélek ajándékait nem önmagunkért, önmagunk számára kapjuk, azzal gazdálkodni, szolgálni kell. Jézus utolsó földi szavai, parancsa a küldetésünket fogalmazza meg: menjetek el az egész világra... Ez az „egész világ” számunkra leginkább a szűkebb-tágabb környezetünk. A mi küldetésünknek itt van a területe. Itt és most! Hogy alkalmatlannak gondoljuk magunkat, az bizony gyakran megesik. Hogy nem hallgatnak ránk, nem figyelnek ránk, az is. Még szerencse, hogy nem a saját erőnkre, tehetségünkre kell hagyatkoznunk csupán. A Lélek besegít, általunk is tud működni – gyarlóságunk, alkalmatlanságunk, sutaságunk ellenére is.

Sándor Ernő: Jeremiással mondom

Uram, én nem tudok beszélni,
engem ne küldj el, félni, félni
tudok csak...

Nyomorultan
rettegek én az emberektől.
Ifjú vagyok még, látva-látod,
nyelvemen görcs van, dadogások...

Nem akarok próféta lenni!
Nem akarok semmit sem tenni!
Ó hagyj magamra!

Jaj, rettenetes
ez a Te küldetésed,
ez a Te elhívásod!
Adj nekem valami szebbet,
valami mást,
emberibbet,
valami csendes boldogságot.

Nem könyörült gyermekfejemnek.
Kemény volt, küldött, mennem kellett.

Imé, ígémet adom szádba.
S mentem. Azóta egyre járok,
nyelvemen görcs van, dadogások,
szívemben félelmek remegnek.

Uram, ugye már Te is látod,
hogy igazam volt?
Az én szájamból
eged sem kell az embereknek.
Keménynyakú ez a Te néped,
tudod Te is.
Valaki más tán bírna véle
jobban, mint én, fáradt cseléded.
Uram, figyelsz rám?
Bocsáss el szépen
s bocsásd meg ezt a hatvan évet.
Az Úr felel:
(s szívem reá remegve dobban)
Csak menj tovább!
Ott van a tűz a csontjaidban.

Thomas Merton vallomásával imádkozzunk, hogy alkalmas eszközei lehessünk a Léleknek:

Uram! Ha megengeded, hogy az emberek dicsérjenek, nem fogok megzavarodni, ha hagyod, hogy sértegessenek, még kevésbé jövök zavarba, inkább örülni fogok. Ha munkát küldesz, örömmel fogadom és nyugalmat okoz nekem, mert Te akarod. És ha nyugalmat küldesz, akkor megnyugszom Tebenned. Csak önmagamtól ments meg engem. Szabadíts meg attól a bennem lappangó mérgező vágytól, hogy mindent megváltoztassak, hogy értelmetlenül cselekedjem, hogy öncélúan nyüzsögjek, hogy összekeverjek mindent, amit Te elrendeztél. Engedd, hogy megnyugodjam a Te akaratodban és elcsendesedjek. Ámen.

Lukács evangélista szavai: „Megadja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kéri tőle.” Imaóránk végén kérjük hát közös énekünkkel, hogy a Lélek alkalmas eszközei, munkatársai lehessünk, mind önmagunk, mind közösségünk, Egyházunk, nemzetünk számára!

Atya teremtő szeretet Lelke, áradj szét!

Fiú megváltó szeretet Lelke, áradj szét!

Egyház vezető szeretet Lelke, áradj szét!

Szentség pecsétje, szeretet Lelke, áradj szét!

Refr: *Áradj szét Lélek, áradj szét!*

Áradj szét, s töltsd be minden hívő szívét!

Szívből jövő imádság Lelke, áradj szét!

Mélyből fakadó sóhaj Lelke, áradj szét!

Isteni üzenet dicső Lelke, áradj szét!

***Megbocsátás irgalmas Lelke, áradj szét!* Refr:**

Szabadságom tüzes Lelke, áradj szét!

Imádságom kitartó Lelke, áradj szét!

Szenvedésem tűrő Lelke, áradj szét!

***Békességem gyönyörű Lelke, áradj szét!* Refr:**

Dicsőítelek Atya Lelke, szent kegyelem!

Magasztallak Fiú Lelke, örök örömem!

Téríts meg engem Isten Lelke, legyél életem!

***Tarts meg engem szeretet Lelke, te vagy Istenem!* Refr:**

Nyugodalmas jó éjszakát, dicsértessék a Jézus Krisztus!

Plébániai füzetek

Kiadó:

Esztergom-Városi Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda